

Пре избора: Путин и мигови; а после избора: „Србија би уласком у НАТО решила велики део својих проблема“ (А. Вучић). Да ли је то тек почетак званичног пропагандног „кувања жабе“ за улазак Србије у НАТО?

Требало би обратити пажњу на излагање Александра Вучића на Факултету за безбедност, 22. маја 2017. ([овде](#) и [овде](#)). Ево његових главних теза:

1. „Србија би уласком у НАТО решила велики део својих проблема“; “на тај начин ишла би брже ка заједници западних народа“;
2. „али, томе би се противило 75 одсто становништва“;
3. „мени није био проблем да доносим такве одлуке против којих је већина, и не би ми био први прут“; „доносио сам већ одлуке против којих је било и 95 одсто (становништва) – када су, на пример, биле у питању мере фискалне стабилизације“;
4. „међутим, када једанпут уђете у НАТО супротно вољи свог становништа, деценијама пред нама живећемо у унутрашњим сукобима који разарају национално ткиво“;
5. „политика Србије је да не жели да припада ниједном блоку, али смо у тежој ситуацији него Аустрија, Швајцарска и друге (војно неутралне) земље. Притисци због тога стално постоје, снажни су и задиру у питање економије“;
6. због тога „и оних 70 одсто (народа) који желе да будемо уз Руску федерацију треба да размишљају о томе где нам је тржиште и да од нечега мора да се живи“.

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 01 јун 2017 23:40

Свака од ових теза озбиљно је проблематична, а узете заједно врло закривљено приказују стварност, па делује да фактички представљају типичну пропаганду НАТО-а.

ad 1. Које би то „велике проблеме Србија решила“ само ако би ушла у НАТО – то нам наш лидер није рекао. „Заједница западних народа“ извинила би нам се за незаконито бомбардовање 1999. године и платила ратну одштету? Отписала би нам дугове, или бар лихварске камате? Вратила би нам 80 милијарди евра, колико је изнето из Србије од 2000. године до данас (видети [овде](#))? Обновили би нам уништену индустрију? Које би нам, тачно, проблем НАТО решио?

Ако је одговор – заштитио би нас од „Албаније до Ниша“, „хрватске Војводине“, „`Олује` на Републику Српску и на Север Косова“ – онда се поставља питање: какав је карактер те организације у коју би требало да уђемо, а чији се чланови или штићеници понашају као улични отимачи и силеције? Да ли би требало да уђемо у банду само зато што нам њени чланови траже рекет? Да ли су то они „велики проблеми“ које „решавамо“ уласком у НАТО?

ad 2. Откуда нашем лидеру податак да је само „75 посто“ грађана Србије против НАТО-а? Чак и проамерички медији преносе вест да је, према истраживању рађеном од 10. до 17. марта 2017. године, „84 посто грађана Србије против чланства Србије у НАТО“ ([овде](#)). Свега 11 посто испитаника је према истом истраживању за чланство, а 5 одсто је неодлучно. Дакле, разлика за и против НАТО-а није 3:1 – како би се могао стећи

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 01 јун 2017 23:40

утисак на основу излагања нашег лидера, већ готово 8:1!

ad 3. Лидер се хвали тиме да је доносио одлуке „и против мишљења 95% становништва“. Позива се, притом, на „фискалну консолидацију“ када је, наводно, његова одлука била исправна, а мишљење свих осталих погрешно. Чак и да је то тачно (зашто, онда, поново враћа плате и пензије на ранији ниво?), то му не даје за право да у свим осталим случајевима може да ради оно што је супротно вољи већине грађана, а поготов не када се четири петине друштва противи учлањењу Србије у НАТО.

ad 4. Оно што једино спречава нашег лидера да нас учлани у НАТО – и тако нам реши „већину проблема“ – јесте то што бисмо, због очигледне недораслости народа, „деценијама пред нама живели у унутрашњим сукобима који разарају национално ткиво“. Но, дуготрајни и разарајући сукоб настаје превасходно уколико је пола јавног мњења за једну опцију, а друга половина за другу. Али овде однос супротних страна није 1:1, већ 8:1. О каквом ми то „сукобу који разара национално ткиво“ причамо? То и није „сукоб“, то је онда голо насиље уверљиве мањине над већином овога друштва. Зар је то демократија?

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 01 јун 2017 23:40

ad 5. Наш вођа саопштава нам да због НАТО-а на Србију врше и „економске притиске“. Ко то? Ко нас то „економски“ уцењује, па ћемо, ако не уђемо у НАТО, имати штету? А да нису то наши „пријатељи“ из Вашингтона и Брисела? Да ли би се то, можда, могло назвати рекетом? И да ли се то случајно не зове уцена? Да ли ћемо – стварно – на то да пристанемо?

ad 6. Откуда нашем лидеру то да тек „70 одсто народа жели да будемо уз Руску Федерацију“? Парламентарна скупштина НАТО-а управо је усвојила извештај о Западном Балкану, у коме се, као посебно забрињавајући податак, наводи да „94 одсто Срба подржава одржавање снажних веза са Русијом“ (Политика, 28. мај, стр. 4). Зашто онда наш лидер 94 претвара у 70?

Такође, шта значи то што је премијер-председник пребацио свом народу – тачније, оним 94% који воле Русију – да „треба да размишљају о томе где нам је тржиште и да од нечега мора да се живи“? Да ли је Москва, у склопу мера реципроцитета, у августу 2014. забранила увоз меса, рибе, млека и млечних производа, воћа, поврћа из ЕУ, САД, Аустралије, Канаде и Норвешке? Да ли је тиме отворена могућност за Србију да преузме бар део послова вредних 12 (и словима: дванаест!) милијарди евра (колико износи целокупни буџет државе Србије)? „Ова околност српском извозу отвара велике могућности, али уз поштовање прописа, одредби уговора и уопште једно значајно озбиљније схватање величине и захтевности руског тржишта“, каже се у једном тадашњем извештају ([овде](#)).

И, шта се догодило? Да ли је влада нашега лидера прихватила захтев ЕУ да ни на који начин не подстиче српске привреднике који могу да заузму место ЕУ на руском тржишту ([овде](#))? Да ли је српска влада дозволила да мешетари из Србије Русији почну да испоручују туђе или пак натруло воће и поврће ([овде](#))? И онда је, ваљда, 94% Срба који воле Русију нашем лидеру криво због тога што Србија више извози у ЕУ него у Русију?

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 01 јун 2017 23:40

